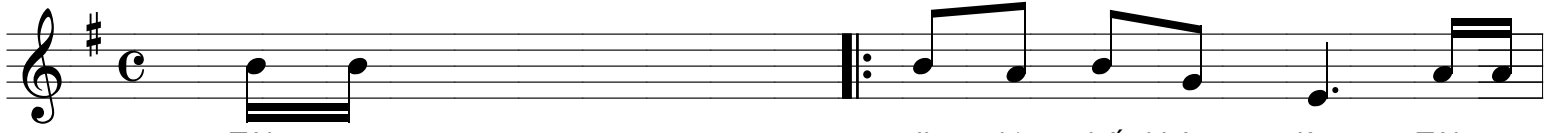

Quê hương ơi! Thôi đành xa

Tôi ra
(Tôi ra

đi giữa phố không đèn Tôi ra
đi với nỗi ưu phiền

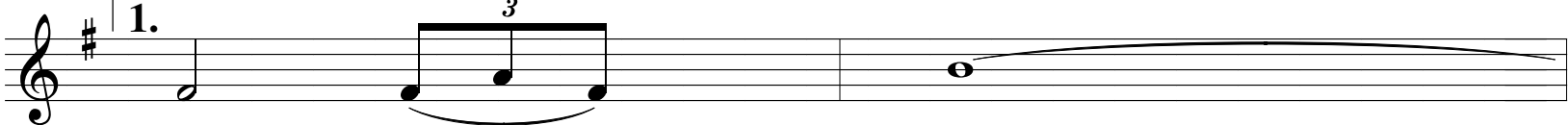
đi trốn mắt người quen Tôi ra đi bỏ quên kỷ niệm xa người

đi trốn lũ người điên Xa con thơ đang còn bập bẹ

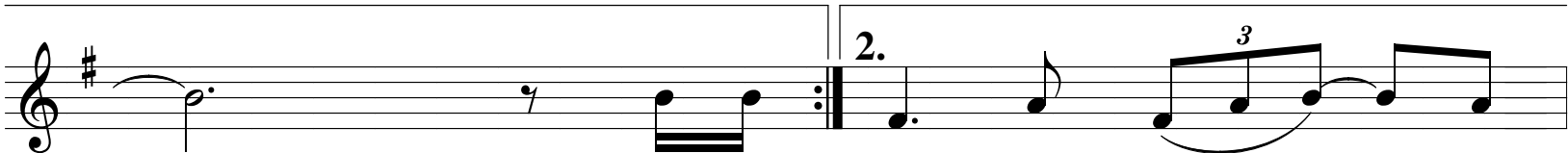
thương Xa cả bạn bè Tôi ra đi trong lòng uất ức Sấm sét
yêu đang thở mặn nồng Tôi ra đi mang đầy nỗi tiếc

tiếng thét

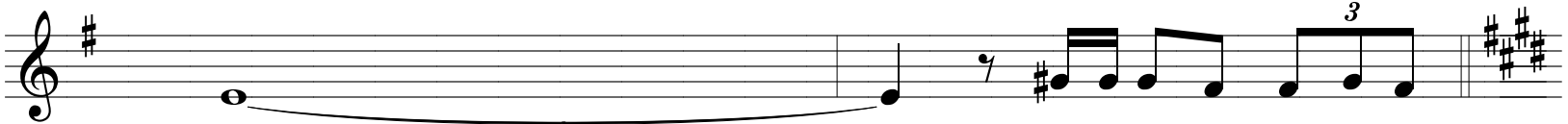

giăng đổ trên đường

đi

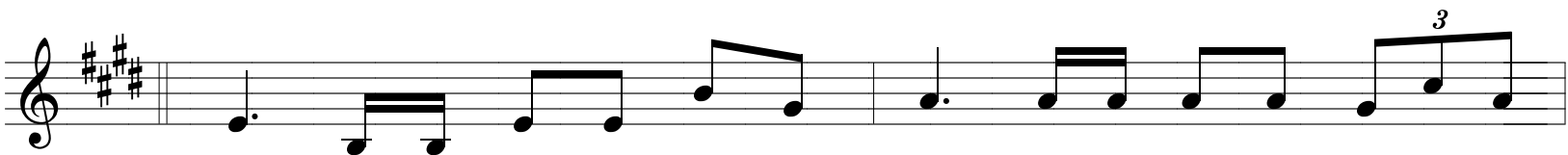

Tôi ra... cảm tôi để nơi

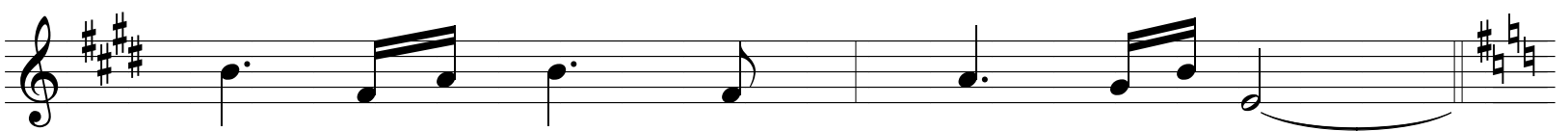

nào

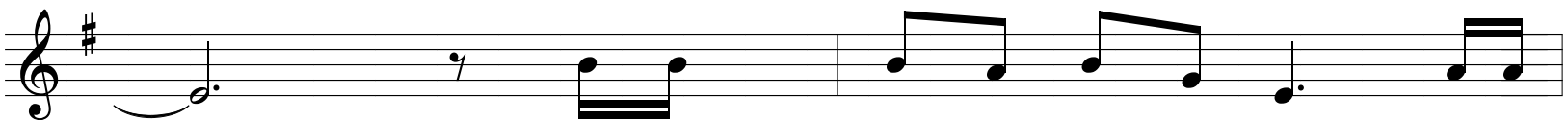
Tôi ra đi để được không được

cười, được giận hờn, được ghét được yêu. Tôi ra đi để được nói được

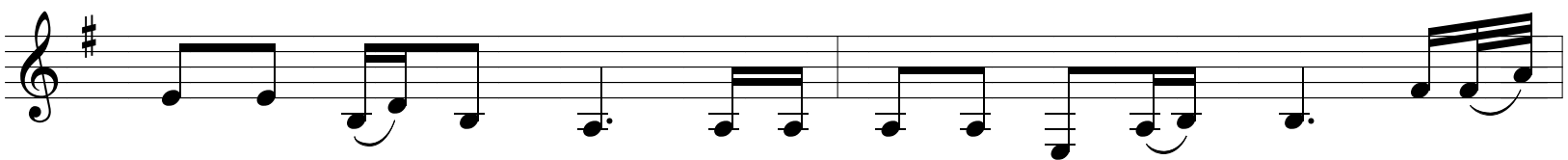
nghe, được trông thấy tự do là thế nào

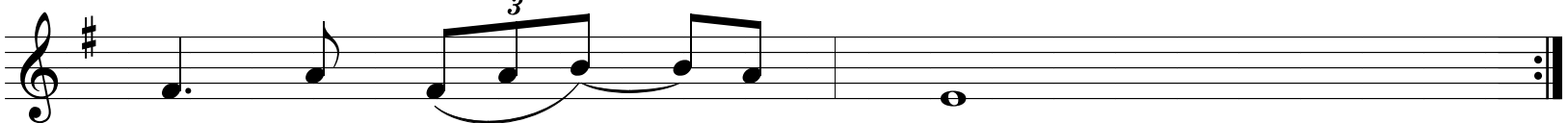
Tôi ra đi giữa phố đông người Tôi ra

đi tránh lũ đười ươi Tôi ra đi lòng mang túi hận, thiên đường

ơi xin trả lại người Quê Hương ơi thôi đành xa nhé, nước mắt

tôi, rơi đỏ thiên đường